

Oponentský posudek dizertační práce MUDr. Jana Chlumského

Vztah plicních funkcí a tolerance fyzické zátěže u pacientů s chronickou plicní nemocí

Předkládaná dizertační práce byla vypracována pod vedením prof. MUDr. Martina Vízka, CSc. Přednosta Ústavu patologické fyziologie 2. lékařské fakulty. Spis má 96 číslovaných stran, z toho 18 stran literatury. V literatuře jsou 4 strany, kde autor uvádí vlastní publikace, které se vztahují k tématu 5 článků je *in extenso*. Z toho dvě jsou v JOURNAL OF INTERNATIONAL MEDICAL RESEARCH, který má v současnosti **impact factor** 0.665. U obou článků je doktor Chlumský prvním autorem. Splňuje tak stanovené předpoklady pro obhajobu disertační práce. Obě uvedené práce jsou jako příloha součástí předložené disertační práce. V textu jsou 2 tabulky a 33 obrázků a grafů. Po technické stránce jsem našel jen málo překlepů a to většinou ve slovech, kde je gramatický program nemohl nalézt.

Členění textu. Práce začíná krátkým obecným a metodickým úvodem. V této části je shrnut současný stav problematiky, vysvětleny a zdůvodněny některé metodické přístupy ke zkoumání dané problematiky a to včetně těch, které autor využívá v dalších částech. Autor se zde přehledně dotýká problematiky chronické obstrukční plicní nemoci (CHOPN). Úvod jako takový je spíše učebnicovým přehledem dané problematiky než podrobným zdůvodněním cílů, které autor uvádí na straně 26. Autor si stanovil jako cíl porovnání dvou zátěžových testů – bicyklové ergometre a testu šestiminutové chůze z hlediska predikce kvality života pacienta a vysvětlení rozdílů ve výsledcích těchto testů a tím stanovení jejich správné patofyziologické interpretace. V této části bych možná uvítal ještě o něco pregnantnější stanovení hypotézy, kterou autor chtěl testovat.

V metodické části práce autor poměrně podrobně popisuje postup při vytváření skupin pacientů. Je pochopitelné, že ve zdravotnickém zařízení se těžko sestavuje relevantní skupina zdravých jedinců navíc ještě o odpovídající věkové struktuře. To i charakter testované hypotézy umožňuje využít párového porovnávání u těžkých probandů. Počet dvaceti testovaných pacientů s různými stadii CHOPN co do závažnosti mohl již od začátku přinést do designu studie určité statistické rozpaky. Vlastní funkční vyšetřování bylo podle očekávání na vysoké odborné úrovni a zaručovalo relevanci nálezů u jednotlivých pacientů. Statistická analýza nálezů byla provedena odpovídajícím způsobem s využitím příslušných testů.

Výsledky potvrdily hypotézu. Je zapotřebí ocenit potvrzení předpokládaného rozdílu mezi výsledky zátěžových testů, které je provázeno přesvědčivým měřením poměrně širokého spektra charakteristik dýchání. Co považuji za cenné je, že se autor v diskusní části vrací ke zjednodušení svých nálezů tak, že závěry jsou jednoznačné a pregnantní a poměrně jednoduše akceptovatelné a využitelné v běžné klinické praxi. Je cenné, že se autor zaměřil sice na běžnější klinickou problematiku, ale z hlediska pacienta nesmírně závažnou. Pro pacienty s CHOPN je tolerance fyzické zátěže jak z hlediska kvality života, tak i z hlediska prognostického jedním z nejdůležitějších faktorů.

K autorovi bych měl mít pouze jednu konkrétní otázku, která se týká širších souvislostí jeho práce: Využívají se ještě některé další zátěžové testy, které by mohly ještě lépe definovat

aktuální výkonnost pacienta? Možná by bylo zajímavé porovnat zátěž dolní poloviny těla, kam nesporně patří bicyklová ergometre a zčásti i test chůze s nějakým zátěžovým testem týkajícím se spíše horní poloviny těla (pomocné dechové svaly)?

Závěr

Předložená disertační práce dokumentuje, že MUDr. Jan Chlumský je způsobilý k vědecké práci, ovládá potřebné metody a ve svém oboru přinesl ve svém oboru nové poznatky.

Vzhledem k tomu, že posuzovaná dizertační práce **splňuje podmínky stanovené v kapitole VI, § 2 odst. 1 řádu postgraduálního doktorského studia biomedicíny a § 47 odst. 4 Zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. doporučuji, aby po úspěšné obhajobě byl MUDr. Janu Chlumskému udělen titul „Ph.D.“ za jménem.**

V Praze 25.6.2007

Doc. MUDr. Jan Mareš, CSc.
Ústav normální, patologické a klinické
fyziologie,
3. LF UK Praha